

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoE/66/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214210158
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4214210158.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Jarmily Pogranovej v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, proti povinnému: E. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, o vymoženie 1 073,10 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 15Er/698/2014-23 zo dňa 06. mája 2015, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Komárno ako súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Patrícia Bađuru, Exekútorový úrad so sídlom Štefana Rosivala 2, P.O.BOX 14, 841 06 Bratislava, zo dňa 20. 05. 2013 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, vedenej pod č. 15Er/698/2014 (EX 694/14). Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len "Exekučný poriadok"). Vychádzal zo zistenia, že návrhom zo dňa 16. 05. 2014 sa oprávnený domáhal vykonania exekúcie proti povinnému na vymoženie pohľadávky vo výške 1 073,10 eura s príslušenstvom, na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Bratislava, Krížna 56, sp. zn. 233/10/13 zo dňa 30. 12. 2013. S poukazom na uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 105/2011, 3 Cdo 122/2011, 3 Cdo 146/2011 skúmal, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Za týmto účelom súd preskúmal oprávneným predloženú úverovú zmluvu č. 8500014724 zo dňa 24. 08. 2012 a rozhodcovskú zmluvu č. 8500014724 zo dňa 24. 08. 2012, uzavretú medzi povinným a oprávneným. Dodal, že uvedená zmluva o úvere v rámci ktorej bola uzavretá i rozhodcovská zmluva, založila záväzkovo-právny vzťah medzi oprávneným, ktorý pri jej uzatváraní konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a povinným, ktorý pri jej uzatváraní nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Oprávnený teda pri uzavieraní predmetnej úverovej zmluvy vystupoval ako dodávateľ a povinný ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 3 a ods. 4 Občianskeho zákonníka). Súd dospel k názoru, že v danom prípade nie je možné formuláciu rozhodcovskej zmluvy považovať za platnú rozhodcovskú zmluvu. Takto formulovaná rozhodcovská zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Spotrebiteľovi je v danom prípade fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, keď oprávneným je podaná žaloba na rozhodcovský súd. Vznik rozhodcovskej zmluvy vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Z obsahu spisu nevyplýva, že by v rámci kontraktácie došlo k naplneniu zákona, a že by s odbornou starostlivosťou príslušný zamestnanec oprávneného najprv poučil povinného a nechal mu priestor na rozhodnutie a voľbu. Predtlačené

poučenie oprávneného v rozhodcovskej zmluve o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy súd nepovažoval za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov rozhodcovského konania. Oprávnený si tak v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Nakoľko tieto podmienky neboli splnené a povinný nemal možnosť ovplyvniť ani obsah zmluvy o úvere, ani rozhodcovskej zmluvy, nemožno považovať rozhodcovskú zmluvu za zmluvnú podmienku dojednanú individuálne. Dôsledkom takto uzavretej rozhodcovskej zmluvy je, že spotrebiteľ v skutočnosti ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Rozhodcovskú zmluvu preto súd vyhodnotil ako nekalú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Na základe toho súd uviedol, že ak nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. Takto vydaný rozsudok nie je vykonateľný a nemôže byť ani exekučným titulom, pretože nie je spôsobilý byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia. S poukazom na to súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 26.03.2009 sp. zn. 1 M Obdo V 16/2006 odvolateľ namietal, že tvrdenia súdu prvej inštancie a jeho predstava o rozhodcovskej zmluve odporujú objektívnemu právu, ktoré žiadny zákaz začatia rozhodcovského konania zo strany dodávateľa neupravuje. Dodal tiež, že k výberu rozhodcu dochádza až po podaní žaloby a tento výber robí strana podávajúca žalobu. Obe zmluvné strany majú pritom rovnaké práva a nie je možné hovoriť o žiadnej nerovnováhe. Zdôraznil, že rozhodcovská zmluva nebola podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, čo vyplýva z bodu 2. rozhodcovskej zmluvy a aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej. Rozhodcovská zmluva teda spĺňa charakter individuálneho ustanovenia a nemôže byť preto neprijateľnou podmienkou. V tejto súvislosti poukázal na to, že aj za predpokladu, ak dlžník rozhodcovskú zmluvu uzavrel, mal možnosť od nej odstúpiť v lehote 14 dní aj bez uvedenia dôvodu. Otázkou jednostranného zrušenia rozhodcovskej zmluvy spotrebiteľom posudzoval aj Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 22.11.2012 sp. zn. 3 M Cdo 14/2011. Vyjadril názor, že rozhodcovská doložka je individuálnym dojednaním a nespĺňa definíciu neprijateľnej podmienky podľa § 53 ods. 1 resp. ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Z jej formulácie vyplýva, že spory zo zmluvy o revolvingovom úvere môžu byť riešené buď v konaní pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom. Poukázal na to, že samotné rozhodcovské konanie poskytuje spotrebiteľovi minimálne rovnaký a v niektorých smeroch širší rozsah ochrany a možnosti uplatnenia práv ako v konaní pred súdom. Na podporu svojich argumentov poukázal na viacero rozhodnutí krajských súdov. Tiež uviedol, že rozhodcovská zmluva nespĺňa žiadny znak nekalej praktiky, keď výslovne odkazuje na úpravu obsiahnutú v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a nevyžaduje od spotrebiteľa riešiť veci výhradne arbitrážou. Dodal pritom, že zákon o rozhodcovskom konaní nevyžaduje od veriteľa poučiť spotrebiteľa o dôsledkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy. Napriek tomu oprávnený poučil povinného o pravidlách a dôsledkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy. Vzhľadom na uvedené oprávnený tvrdil, že právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie veci bola daná. Okrem uvedených námietok si oprávnený zároveň uplatnil aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 46,94 eura pozostávajúce z dvoch úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie odvolania).

3. Vyjadrenie k odvolaniu oprávneného podané nebolo.

4. Dňa 09. 03. 2017 bol súdu prvej inštancie doručený podnet na zastavenie exekúcie proti povinnej v 2. rade - S. J., nar. XX. XX. XXXX, ktorá zomrela dňa 26. 11. 2015 a preto súd prvej inštancie uznesením zo dňa 17. 05. 2019 exekučné konanie voči povinnému v 2. rade zastavil. Z uvedeného dôvodu odvolací súd v rámci odvolacieho konania konal len s povinným v 1. rade.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetné exekučné konanie začalo dňa 20. 05. 2014, kedy bol súdnemu exekútorovi JUDr. Patriciusovi Baďurovi doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného pri Slovak arbitration court, s.r.o. sp. zn. 233/10/13 zo dňa 30. 12. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10. 02. 2014 a vykonateľnosť dňa 14. 02. 2014, podkladom ktorého bola Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500014724 zo dňa 24. 08. 2012. Spolu so zmluvou predložil oprávnený súdu prvej inštancie aj rozhodcovskú zmluvu zo dňa 24. 08. 2014. Následne súd prvej inštancie obsadený vyšším súdnym úradníkom vydal napadnuté uznesenie.

7. S účinnosťou od 01. 07. 2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

8. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

10. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

11. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014 (ďalej len ZRK), súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví, ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené, alebo odporuje dobrým mravom.

14. Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

15. Podľa § 45 ods. 2 ZRK v znení účinnom do 31.12.2014, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

16. V danej veci niet sporu o tom, že právnym základom zmluvného vzťahu účastníkov je zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 24. 08. 2012. Nepochybne ide o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uzatvorenú štandardným formulárovým systémom, a preto ju bolo potrebné podrobiť súdnej kontrole a zisťovať, či plnenie uplatnené v tomto konaní sa nevymáha na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky v nej obsiahnutej tak, ako to správne učinil i súd prvej inštancie. Tento v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie, na základe ktorého správne zistil skutkový stav veci a túto i správne právne posúdil. Keďže odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením jeho

rozhodnutia, využíjúc postup podľa § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a na ne v podrobnostiach ďalej poukazuje.

17. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodáva, že v zmysle ustanovenia § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní exekučný súd je oprávnený posudzovať rozhodcovský rozsudok tak, ako keby právoplatný nebol a dáva mu právo posudzovať ho z hľadísk uvedených v ustanovení § 45 citovaného zákona. Exekučný súd je teda oprávnený a zároveň aj povinný posudzovať, či rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Preto, ak súd prvej inštancie posudzuje rozhodcovský rozsudok v tomto zmysle, nekoná nad rozsah zákona a pre toto posudzovanie potrebuje predloženie dokladov, na základe ktorých bol vyhotovený rozhodcovský rozsudok, ktorými v danom prípade je zmluva o revolvingovom úvere.

18. Podľa zákona o rozhodcovskom konaní, ak bolo zistené, že povinní boli zviazaní k plneniu, ktoré je právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, exekučný súd konanie zastaví a podľa Exekučného poriadku, ak zistí rozpor exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne a až následne konanie zastaví. Zákonná úprava teda dáva exekučnému súdu právo preveriť a posúdiť rozhodcovský rozsudok aj z hľadiska, či plnenie uložené vo výrokovej časti rozsudku je dovolené a či zároveň nie je v rozpore s dobrými mravmi. Uvedené posudzuje exekučný súd ako predbežnú otázku predtým, ako vydá poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie.

19. Spotrebiteľská zmluva je v našom právnom poriadku definovaná v ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka ako každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podmienkou pre posudzovanie zmlúv ako spotrebiteľských je najmä tá skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a spotrebiteľ a jej charakteristickým znakom je to, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ bez možnosti spotrebiteľa tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Tieto zmluvy sú spravidla vopred pripravené na formulároch a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu tejto zmluvy alebo jej zmeny.

20. V danej právnej veci ide teda o spotrebiteľský vzťah, pretože účastníci bez pochyb vystupujú v postavení spotrebiteľa a dodávateľa. Súd je oprávnený aj bez návrhu v exekučnom konaní preskúmať rozpor rozhodcovskej zmluvy s vnútroštátnymi predpismi v oblasti verejného poriadku, ako aj musí preskúmať aj bez návrhu nekalú povahu tejto zmluvy, v súvislosti s článkom 6 Smernice rady 93/13/EHS. Článok 6 ods. 1 tejto smernice má kogentnú povahu.

21. Právnym základom ochrany spotrebiteľa a spotrebiteľskej zmluvy je článok 153 Zmluvy o založení Európskej únie, ktorý sa po vstupe Slovenskej republiky aplikuje aj na našom území a smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

22. Rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodujú v rozhodcovskom konaní, ktoré môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Bez ohľadu na formu, ako aj znenie rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej medzi dodávateľom a spotrebiteľom je potrebné považovať rozhodcovskú zmluvu za neprijateľnú podmienku, ak vyznieva v neprospech spotrebiteľa a to vtedy, ak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa a nebola individuálne dojednaná, čo platí aj pre daný prípad. Okrem iného odvolací súd uvádza aj to, že týmto postupom bolo spotrebiteľovi odňaté právo zaručené článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože rozhodcovská doložka mu bránila uplatniť a domáhať sa svojho práva na všeobecnom súde a nútila ho podrobiť sa rozhodnutiu, ktorým došlo k zneužitiu práv dodávateľom.

23. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v danej veci rozhodcovskú zmluvu používa oprávnený v rámci svojej podnikateľskej činnosti v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu. Iba skutočnosť, že v zmysle čl. 3 rozhodcovskej zmluvy sa účastníci zmluvy mohli obrátiť aj na všeobecný súd, nemá za následok platnosť celej rozhodcovskej zmluvy, pretože podstatným je to, že zmluva, ktorú povinní podpísali, t. j. zmluva o revolvingovom úvere, rovnako aj

príslušná rozhodcovská zmluva podpísaná súčasne v čase podpisu zmluvy o revolvingovom úvere, je adhéznou zmluvou. Obsah tejto zmluvy nemal povinný možnosť ovplyvniť, pričom dojednanie takejto zmluvy je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neplatná.

24. Odvolací súd iba zdôrazňuje mimoriadnu dôležitosť rozhodcovskej zmluvy, keďže následne v prípade spornosti nároku, napríklad neplnenia odporcom na základe uzatvorenej zmluvy, dochádza prakticky automaticky k podávaniu návrhov zo strany dodávateľov na rozhodcovský súd, ako tomu bolo i v tomto prípade, ktorý starostlivo posúdil postavenie a podnikateľské riziko oprávneného, avšak ochrane spotrebiteľa ako v zmluvnom vzťahu slabšej strany náležitú pozornosť nevenoval.

25. Je nepochybné, že oprávnený uzavrel s povinným zmluvu o revolvingovom úvere súčasne s rozhodcovskou zmluvou a že jej obsah bol vopred predtlačný (išlo o formulárovú zmluvu), čiže ju spotrebiteľ (povinný) nemal možnosť meniť. Niet teda pochyb o tom, že zmluvné ustanovenia v rozhodcovskej zmluve neboli dojednané individuálne, pretože povinný ako spotrebiteľ nemohol ich obsah ovplyvniť (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Vyhotovenie rozhodcovskej zmluvy na samostatnej listine samo o sebe nie je preukázaním individuálneho dojednania zmluvných ustanovení. Napriek tomu, že sa v predmetnej úverovej zmluve deklaruje jej nepodmienenosť uzavretím rozhodcovskej zmluvy, uvedená skutočnosť nevylučuje nekalosť dojednania rozhodcovskej zmluvy. Rozhodujúcim faktorom je, či oprávnený preukázateľne poučil spotrebiteľa o obsahu a význame rozhodcovskej zmluvy a prípadného rozhodcovského konania. Iba v prípade, že by bola rozhodcovská zmluva so spotrebiteľom (povinným) pri uzatváraní zmluvy individuálne dojednaná, t. j. iba v prípade, ak by spotrebiteľ mal danú možnosť význam tohto dojednania v celom rozsahu pochopiť a teda i ovplyvniť, bolo by možné konštatovať, že rozhodcovská doložka je dojednaná platne. Odvolací súd neuznal ako argument prijateľnosti rozhodcovskej zmluvy ani možnosť spotrebiteľa odstúpiť od nej v lehote 14 dní. Odvolací súd má v tejto súvislosti za to, že oprávneným poskytnutá lehota na odstúpenie od rozhodcovskej zmluvy je len formálna, spoliehajúc sa na to, že priemerný spotrebiteľ motivovaný predovšetkým snahou získať finančné prostriedky a nepoznajúc význam rozhodcovskej zmluvy, nebude mať dôvod od nej odstúpať v poskytnutej lehote.

26. Z uvedených podstatných dôvodov, súd prvej inštancie ako exekučný súd správne, v štádiu posudzovania rozporu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného a exekučného titulu so zákonom celú žiadosť súdneho exekútora zamietol, pretože exekučný titul, na základe ktorého žiadal súdny exekútor exekúciu vykonať, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti (neplatnú rozhodcovskú zmluvu) ani nemal byť vydaný, nakoľko rozhodcovský súd nemal ani právomoc rozhodovať spor účastníkov konania.

27. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

28. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že inak úspešnému povinnému nepriznáva voči oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu žiadne nevznikli a ani si žiadne neuplatnil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa

rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh)
(§ 428 CSP).